

Odotusta ilmassa

Pääsiäisessä asti ollaan, kertoo almanakka. Ja kevätkin ujosti kurkistelee jostain nurkan takaa, vaikei hetki sitten kukaan uskonut. Mutta sieltä se tulee, kevät, ennen pitkää ja kesäkin ajallaan. Joka vuosi on saatu edes jonkinlainen kesä.

Tasan kaksi keväistä viikkoa täytyy vielä malttaa odottaa, niin päästään kisailemaan ristikonratkonnan suomenmestaruudesta.

Kilpailutilanne on ratkojalle omanlaisensa tapahtuma. On yritettävä tyhjentää turhat ajatukset päästä ja keskittyttävä vain ja ainoastaan edessä olevaan tehtävään.

Jos kisan aikana menevät ratkojan pasmat syystä tai toisesta sekaisin, keskittyminen herpaantuu ja peli voi olla hetkessä menetetty.

Kisatehtävää ratkoessa ei voi mukavasti nukkua yön yli ja odotella ahaa-elämystä tulevaksi paremmalla ajalla. Kilpailu on kilpailu ja koko ajan kamppaillaan kelloa vastaan.

Jos vihje tuntuu jumittavan, ei auta pysähtyä vaan siirtyä aprikoimaan seuraavaa vihjetä.

Jokainen jumitettu sekunti on pois lopullisesta ratkonta-ajasta. Kullakin kisaristikolla on tietty maksimisuoritus aika, jonka jälkeen ratkonta päättyy, oli ristikko valmis tai ei.

Olen osallistunut Ristikko SM -kilpailuun vain kerran aikaisemmin, piilosanakisaan kaksi kertaa. Itselleni kilpailuun osallistuminen on mukavaa vaihtelua ilman sen kummallisempia kilpailuhenkisiä tavoitteita.

Kisaan osallistuminen on pieni seikkailu, hyppy johonkin erilaiseen maailmaan tavallisen ratkontaharrastuksen parista. Ainoa tavoitteeni Ristikko SM -kilpailussa on saada molemmat alkukilpailuristikot hyväksytysti ratkottua. Loppukilpailuun pääsystä en uskalla edes varovaisesti haaveilla.

Palataan lopuksi vielä tähän viikonloppuun. Kun nyt pääsiäissunnuntaina ihmettelette, miksi lippu liehuu tangossa, niin se on Mikael Agricolan päivä eli suomen kielen päivä.

Pasi Paavilainen

pasi.paavilainen@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkää ristikkoihaisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi